

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PSALMII
CARTEA A CINCEA
Psalmul 119

- 140 Cuvântul Tău este cu totul încercat,
și robul Tău îl iubește.
141 Sunt mic și disprețuit,
dar nu uit poruncile Tale.
142 Dreptatea Ta este o dreptate veșnică,
și Legea Ta este adevărul.
143 Necazul și strâmtorarea mă ajung,
dar poruncile Tale sunt desfătarea mea.
144 Învățăturile Tale sunt drepte pe
vecie : dă-mi pricepere, ca să trăiesc !
145 Te chem din toată inima mea :
ascultă-mă, Doamne,
ca să păzesc orânduiri Tale.
146 Te chem: mântuiește-mă,
ca să păzesc învățăturile Tale !
147 O iau înaintea zorilor și strig ;
nădăjduiesc în făgăduințele Tale.
148 O iau înaintea străjilor de noapte
și deschid ochii,
ca să mă gândesc adânc la cuvântul Tău.
149 Ascultă-mi glasul, după bunătatea
Ta : înviorează-mă, Doamne,
după judecata Ta !
150 Se apropie cei ce urmăresc mișelia
și se depărtează de Legea Ta.

- 151 Dar Tu ești aproape, Doamne, și toate
poruncile Tale sunt adevărul.
152 De multă vreme știu din învățăturile
Tale că le-ai așezat pentru totdeauna.
153 Vezi-mi ticăloșia și izbăvește-mă,
căci nu uit Legea Ta.
154 Apără-mi pricina și răscumpără-mă,
înviorează-mă după făgăduința Ta.
155 Mântuirea este departe de cei răi,
căci ei nu caută orânduiri Tale.
156 Mari sunt îndurările Tale, Doamne !
Înviorează-mă după judecățile Tale !
157 Mulți sunt prigonitorii
și potrivnicii mei,
dar nu mă depărtez de învățăturile Tale.
158 Văd cu scârbă pe cei necredincioși
Ție, care nu păzesc cuvântul Tău.
159 Vezi cât de mult iubesc eu poruncile
Tale : înviorează-mă, Doamne,
după bunătatea Ta !
160 Temelia cuvântului Tău este adevărul,
și toate legile Tale cele drepte sunt veșnice.
161 Niște voievozi
mă prigonesc fără temeii,
dar inima mea nu tremură decât
de cuvintele Tale.
162 Mă bucur de cuvântul Tău
ca cel ce găsește o mare pradă.
163 Urăsc și nu pot suferi minciuna,
dar iubesc Legea Ta.

[Continuarea în numărul viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII
DUMINICA 9 - 12
18 - 20
JOI 18 - 20
Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !**

I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

ANUL IX, NR. 402 I 23 IULIE 2023

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Întâmplări cu tâlc
- Kagava
- Cum pot fi mântuit ?
- Citirea Bibliei. Psalmii

„Prin îndurarea Ta, Tu ai călăuzit
și ai izbăvit pe poporul acesta ; iar
prin puterea Ta îl îndrepti spre
locașul sfințeniei Tale”.

[EXODUL 15 : 13]

Best Wallpaper.com

Editorial. Scufundarea vaporului englez de linie, Royal George

„Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos.

Lui Îi datorăm faptul că prin credință am intrat în această stare de har în care suntem ; și ne bucurăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu.” (Romani 5 : 1 - 2)

În 29 august 1782, nava de linie Royal George, vasul-amiral al amiralului Sir George Compenfield stătea la ancoră în rada de la Spiethead, pregătit să înceapă o călătorie de mai mulți ani pe mare.

Cu permisiunea amiralului, în această zi veniseră la bord 300 de femei și copii, rudele echipajului, pentru a spune un ultim rămas-bun soților, taților, fraților, fiilor care plecau.

Echipajul avea 900 de oameni ; armamentul însuma 100 de tunuri, care erau împărțite în trei baterii, claie peste grămadă, pe ambele laturi ale vasului.

Amiralul era la bord ; vaporul fusese înclinat puțin spre babord, pentru a face în partea tribordului o mică reparație.

Pe lângă aceasta s-a neglijat închiderea sabordurilor punții inferioare a bateriilor, care acum nu se mai aflau pe partea babordului, izolate de oglinda apei.

Și nici tunurile, dintre care cele mai grele s-au aflat pe puntea inferioară a bateriilor, n-au fost bine ancorate.

Atunci s-a iscat o rafală de furtună, o pală neașteptată de vânt a culcat vaporul pe babord, tunurile s-au rostogolit spre bordul de sub vânt, așa încât vaporul s-a înclinat și mai tare.

Apa a năvălit prin porțile deschise în încăperile de jos ; în câteva minute uriașul vapor s-a răsturnat și l-a îngropat în valuri pe amiral împreună cu echipajul și tunurile, cu femeile și copiii.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Numai 230 de oameni au fost salvați. A fost un dezastru național, o zi a lacrimilor și a suferinței pentru toată Anglia. Locul unde s-a întâmplat a fost marcat cu o geamandură roșie, plutitoare.

Cine ar putea să citească această întâmplare, fără a fi mișcat cu compasiune, cu gândul la amiralul de 70 de ani, experimentat, la toate viețile înfloritoare, pline de speranțe, care s-au scufundat așa de brusc cu mândrul vapor în acel ceas ?

Se poate spune cu exactitate că nu lipsea nimic în echiparea acestui vapor, nu ducea lipsă de destoinicia ofițerilor și a echipajului său.

Vaporul era deplin apt să ducă victorios peste ocean drapelul patriei sale.

Și totuși s-a scufundat în clipa când nu s-a așteptat nimeni, când nu s-a văzut nici o primejdie, pentru că ceva a fost neglijat, ceva care pentru orice marinar pare ca de la sine înțeles și în legătură cu care ofițerii vaporului nu erau în nici un caz în necunoștință.

Toți știau că este necesar să se închidă deschizăturile de jos înainte ca vaporul să fie înclinat – și totuși, lucrul acesta a fost omis.

Pe marea liniștită s-a considerat a fi inutil și se părea că încă ar fi fost timp suficient, dacă marea s-ar fi agitat sau dacă ar fi pornit vântul, să se facă ceea ce acum apărea ca o osteneală de prisos.

Dulgherul vaporului l-a atenționat de trei ori asupra primejdiei pe ofițerul de gardă, dar a fost refuzat.

Și totuși a avut loc ceea ce a fost privit ca fiind total exclus.

Ce neînsemnată pare omisiunea – ce nesfârșit de mare a fost nenorocirea care a rezultat din ea ! ...

Este garantat istoric că printre pușinii salvați la scufundarea vaporului Royal George, se afla un copil, care scufundându-se în valuri, a apucat o oaie care fusese adusă la bord ca animal pentru tăiere și a înotat la țarm.

Copilul s-a agățat tare de lâna oii ; el n-avea altă scăpare și oaia a salvat copilul.

Ce imagine izbitoare despre Mielul lui Dumnezeu, care îi salvează pe toți păcătoșii pierduți care se agață cu mâinile credinței de acest Salvator !

Toți aceștia ajung la țarmul mântuirii. L-ai apucat pe Mielul lui Dumnezeu cu mâinile credinței astfel încât să te poarte ?

Atunci, dar numai și numai atunci poți să spui : **Am pace cu Dumnezeu și mă laud cu nădejdea slavei viitoare.**

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui: XV, 2* | Georg von Viebahn, BERLIN | 1909-1910 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | [Ackerstrasse 142](#)]

ILUSTRAȚII CU TÂLC

Un băiețel s-a rătăcit de mama lui într-un mare magazin.

Un bodyguard l-a văzut plângând și l-a întrebat :

- *Ce s-a întâmplat ?*

- *M-am rătăcit de mami, i-a*

răspuns băiețelul cu ochii plini de lacrimi.

- *Și cum arată mama ta ?*

- *Ca o femeie fără mine ...*

Într-o zi un frate, iese la amvon în fața unei biserici predicând despre biserica primară și spunea în felul următor :

„Fraților, în vremea apostolică, oamenii puneau banii la picioarele apostolilor, și nu la inimă cum se întâmplă azi”.

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 24 | KAGAVA

El susținea că suferința cauzată de lipsa banilor e mai ușoară de purtat decât grija care însoțește acumularea lor. Altă caracteristică a lui era modestia. Niciodată nu a făcut lux. Îmbrăcămintea lui era cât se poate de simplă. Și cu toate că a ajuns așa de renumit, niciodată nu și-a dat aere, ci a rămas același credincios modest, urmând în totul pilda lui Cristos, Domnul său.

Dr. Franklin ... din Chester USA și fost misionar în Japonia, povestește în chip interesant prima lui întâlnire cu Dr. Toyohico Kagava. „L-am anunțat că doresc să-i fac o vizită” - spunea Dr. Franklin. M-am pregătit să dau față cu un om mare. Așteptam mișcat clipa când mi se va da harul să întâlnesc pe unul dintre cei mai admirați oameni de pe pământ.

Am ajuns la casa lui. La poarta casei sale a ieșit un tânăr să mă invite înlăuntru. Era un băiat slab, cu fața stinsă și foarte modest îmbrăcat. Am ajuns înlăuntru și așteptam ca acum să întâlnesc pe Kagava. Spre marea mea surpriză, băiatul de la poartă îmi spuse :

„Eu sunt Kagava, pe mine ați venit să mă vedeți ?” Kagava era un om care a studiat foarte mult. Era un cititor nemăsurat. Profesorul lui din America a rămas uimit când au studiat împreună problema evoluției și Kagava i-a prezentat o listă de patruzeci și două de cărți pe care le citise în legătură cu acest subiect :

„A citi o carte este ca și cum te-ai ridica pe un munte. Eu vreau să fiu un excursionist pe Alpii gândirii luminate”, a spus Kagava. În trupul său, el era foarte plâpând. Era mic de statură și măcinat de mai multe boli. Plămâni îi erau infectați, inima îi era mereu amenințată.

Ochii îi erau pe cale de a orbi cu totul. Iată cauza : într-o seară pe când se găsea acasă, a venit un cerșetor beat, cu un pumnal în mână, plătit de cârciumari ca să-l omoare, fiindcă le lua clientela.

Kagava s-a găsit prea de multe ori în pericole de felul acesta, ca să se înspăimânte. Și fiind convins că nu trebuie să se împotrivescă cu rău la răul ce i se face, a izbutit să înduplece pe criminal ca mai întâi să doarmă.

Cum nu avea două paturi, l-a culcat în patul său în care încăpeau cu greu două persoane. Fiind deci prea înghesuit lângă oaspetele său, s-a molipsit de la acesta de o boală de ochi. Dimineața, acela s-a trezit rușinat de cele plănuite în ajun. După aceasta a trebuit să stea luni de zile ochii legați. Într-o cameră întunecoasă. „E incomod, nu-i așa ?” - îi spuse cineva.

„Ce-i incomod?” - „Orbirea Dvs.!” - „Da, dar este incomod și faptul că oamenii n-au aripi, nu-i așa ? Însă inventându-se avioanele acestea, înlocuiesc aripile. Tot așa este și cu ochii de afară ... [Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]